

vissersmeisje uit Stellendam

't Strand lag zo stil in de maanlichte pracht,
wonderlijk spel tussen avond en nacht.
Ziltzilv'ren lichtjes op diep donker zwart,
daar bij de strandpaal verloor ik m'n hart.
'k Zag je daar staan; turend over de zee,
de branding die ruiste, ik vroeg: ga je mee?

refrein: Oh m'n lief eilandkind,
                                 'k weet 'n plekje voor twee,
                                 in 't mooist van de duinen,
                                 niet ver van de zee.
                                 Daarom wou ik je vragen:
                                 toe ga met me mee.

Zij keek me toen aan en ze schudde haar hoofd,
ze zei: 'k heb m'n hart aan 'n ander beloofd.
Ik hoor hier thuis bij de dam en de pier,
mijn wereld woelt tussen algen en wier.
Jammer dat jij al die moeite weer nam,
Ik wacht op m'n visser, hier in Stellendam.

refrein

Zo daar langs het strand van het eiland Goeree,
varen de kotters nog altijd naar zee.
Als je er komt kijk dan eventjes rond,
'n vissersmeisje zo lief en zo blond,
wacht daar heel trouw op haar schipper en schuit.
Doe haar de groeten, mijn sprookje is uit.

refrein